

ŠKOLNÍK

školní rok
2006-2007

časopis Základní školy v Chrastavě

2/07

ZÁPIS DĚTÍ DO 1. TŘÍDY

V pátek 19. ledna bylo ve škole v Revoluční ulici neobvykle živo. Už v dopoledních hodinách se začínalo s přípravou tříd tak, aby co nejlépe zapůsobily na budoucí prvňáčky.

Do přípravy se zapojily nejen paní učitelky, ale i žáci, kteří již dávno před zápisem vyráběli dárečky a teď se je snažili co nejlépe naaranžovat. A najednou bylo odpoledne a začali přicházet první adepti základního vzdělávání. Byli vyparádění a byli středem pozornosti.

Někteří si svůj den užívali, někteří měli trému. Ale byli tu s maminkami a tatínky, s babičkami a dědečky. Prostě malá rodinná událost. Spouště fotoaparátů cvakaly, videokamery natáčely. Naší snahou bylo připravit budoucím prvňáčkům důstojný první vstup na půdu školy.

Snad si na to za pár let vzpomenou...

VI. Kollmannová

ZIMA

Zima je k nám zatím skoupá,
ale to dětem ze 7.A nevadí, aby si nepředstavovaly
toto roční období tak, jak má být.

Zahalení barevné podzimní krajiny

I lesů, zamrzání řek a rybníků, jen

Moře nezavírají svá okna ledem

A dále si hrají s vlnkami.

/M.Zbrojová/

Zamrzla celá krajina,

Inu, v zimě to jinak nebývá.

Máme tu sněhovou nadílku

A na teplo si počkáme chvíli.

/El.Matějčíková/

Zrnka bílá padají, zima se plíží potají.

Intuice, že podzim končí, nás přepadá zas,
když blíží se ten krásný zimní čas.

My s přáteli se rádi koulujeme

A nový čas s zimou oslavujeme.

/R.Šipulová/

JIŘIČKY NA BENEFIČNÍM KONCERTĚ

Se svým vánočním repertoárem se pěvecký sbor Jiříčky definitivně rozloučil na Tříkrálovém benefičním koncertě 6. ledna v chrastavském kostele. Již tradičně jsme byli ke svému vystoupení pozváni železnobrodským pěveckým sborem Řetízek. Kostelem zněly známé i méně známé písně, a kdo si je přišel poslechnout, mohl si připomenout atmosféru již uplynulých Vánoc.

Za vánočním zpíváním však děláme tečku, protože nás čeká nová práce na nových písničkách.

Nechte se překvapit...

VI. Kollmannová

LITERÁRNÍ KVÍZY

Naši žáci se připravují na střední školu také tak, že si sami vytvářejí literární kvízy. Zkuste si spolu s nimi správně vyřešit tyto otázky. Důležité je umět si poradit, kde najít správné odpovědi.

Hana Šnýdlová

1. Který z následujících seriálů nenapsal Jaroslav Dietl
 - a) Plechová kavalerie
 - b) Nemocnice na kraji města
 - c) S tebou mě baví svět
2. Sonet je
 - a) básnický prostředek
 - b) lyrická báseň o 14 verších
 - c) kniha rozložená na několik dílů
3. Jaroslav Seifert získal Nobelovu cenu za literaturu v roce
 - a) 1901
 - b) 1966
 - c) 1984
4. Který z těchto spisovatelů zemřel v souboji
 - a) Moliere
 - b) Alexandr Sergejevič Puškin
 - c) Miguel de Cervantes Saavedra
5. Balada je
 - a) Báseň se špatným koncem
 - b) Literární útvar, ve kterém vystupují zvířata
 - c) Literární útvar se smyšleným obsahem
6. Krátká útočná báseň se nazývá
 - a) Fejeton
 - b) Epigram
 - c) Epitaf
7. Který z těchto spisovatelů žil na Malé Straně
 - a) Jaroslav Vrchlický
 - b) Jaroslav Hašek
 - c) Jan Neruda
8. Ve které zemi je pohřben J. A. Komenský
 - a) v Rusku
 - b) v Belgii
 - c) v Holandsku
9. Knihu O chytré kmotře lišce napsal
 - a) Josef Čapek
 - b) Josef Lada
 - c) Rudolf Těsnohlídek
10. Soudnička je
 - a) Literárně zpracovaný soudní případ
 - b) Kritika literárního díla
 - c) Vymyšlená literární postava
11. Který řecký filosof bydlel podle pověstí v sudu
 - a) Homér
 - b) Diogenes
 - c) Zeus

Aleš Rajn, (opsal Vojtěch Brodský)

1. Co napsal V. Hugo

- a) Staré pověsti české
- b) Bídníci
- c) Raport

2. Science fiction je

- a) Pravda
- b) Vědecko fantastické dílo
- c) Příběh o lásce

3. J. Werich, vyřaď, co k němu nepatří

- a) J. Voskovec
- b) Osvobozené divadlo
- c) Malíř
- d) Fimfárum

4. Zdeněk Svěrák, najdi, co k němu patří

- a) Kolja
- b) Básník
- c) Spisovatel

5. Fráňa Šrámek napsal

- a) Forrest Gump
- b) Dekameron
- c) Raport

6. Dialog je

- a) Rozhovor
- b) Divadelní hra
- c) Knižní dílo

7. Co je to oxymoron

- a) Literární dílo
- b) Spojení protichůdných pojmů
- c) Reálno

SPOJ TERMÍNY PATŘÍCÍ K SOBĚ

1) Kain	A) Archa	1) Ilias a Odyssea	A) Učitel národů
2) Eva	B) Solný sloup	2) Romeo a Julie	B) Máj
3) Sodoma	C) Moudrý král	3) Evžen Oněgin	C) Betlémská kaple
4) David	D) Zmatení jazyků	4) Starý a Nový zákon	D) Bídníci, Chrám matky boží v Paříži
5) Babylon	E) Rok 0	5) 863	E) Homérovy eposy
6) Šalamoun	F) Adam	6) J. A. Komenský	F) Dúmýslný rytíř Don Quijote
7) Lotova žena	G) Gomora	7) Renesance	G) Kultura starého Řecka a Říma
8) Noe	H) Ábel	8) Jan Hus	H) Bible
9) Narození Krista	Ch) Goliáš	9) M. de Cervantes	Ch) W. Shakespeare tragédie
10) 33 let	I) Kristova léta	10) Kosmas	I) Kronika česká psaná latinsky
		11) Antika	J) A. S. Puškin
		12) Dalimilova kronika	K) I. kronika psaná česky
		13) Viktor Hugo	L) Příchod Cyrila a Metoděje
		14) K. H. Mácha	M) Návrat k antice

(Přepsal Vojtěch Brodský)

Vánoční kouzlo

Stojím v setmělém pokoji a pod poodhrnutou záclonou nahlížím ven. V okně se jako v zrcadle odráží mihotající světélka dohasínajících svíček vánočního stromečku. Končí Štědrý večer a venku vládne pravá vánoční nálada.

Třpytivě bílé vločky se potichu a lehounce snášejí na střechy okolních domů, na spoře osvětlené ulice, na spící zahrady.

Stromy, ještě včera tmavé, holé a ponuré, se najednou proměňují v bílé panáčky dychtivě chňapající po každé další vločce, aby se mohly zahalit do zimního hřejivého hábitu. Vše najednou ztrácí svůj původní tvar a stává se něčím jiným, novým a krásným. Sousední polorozpadlý domek se jako mávnutím kouzelného proutku mění v pohádkově cukrovou chaloupku. Střecha se pokryla sněhovým závojem, z okapů jako vzácné krajky visí mrazivě průzračné rampouchy a okna rozkvetla ledovými květy.

Zaparkovaná auta jako by zmizela a místo nich se objevili velcí spící polární medvědi. Sloupky plotů dostaly sněhové čepice a z drátů se staly jiskřivé pavučiny. Sněžení pomalu ustává, za okrajů mraků se začínají objevovat první hvězdy. Po krátké chvíli se ukazuje i srpek měsíce ozařující svátečně naladěnou krajinu.

Na ulici pokryté právě napadanou sněhovou peřinou jsem najednou zahlédla čerstvé stopy a asi tudy odcházel Ježíšek...

(L.Hoblíková, VIII.A)

Východ slunce

Když vyjde slunce, vše živé se začíná probouzet. Na trávě se jako perly lesknou kapičky vody, v lese maličci mravenečci pomalu vylézají z mravenišť. Stromy vrhají stíny na chladné skalky porostlé mechem a trávou. Horská bystřina tiše šumí a mrštní pstruzi si chystají zuby na ranní snídani. Stovky tůňek se začínají ohřívat zlatým teplým sluncem, které po ránu hřeje jako velká pec. Rudé slunce vypadá úchvatně, podobá se hořící kouli, co má za chvíli vybuchnout a vše zničit žárem a ohněm. Celá příroda mu vyjadřuje úctu a ono zase jí.

Oba jsou velikáni, kteří bez sebe nemohou existovat.

Zvěř vychází ze svého úkrytu, aby se napásala a napila z nedaleké studánky. Po chvíli si malé srnky zmáčí rosou svá kopýtká, která je začínají zábst. Ony ukusují malá stébla trávy a pak se zahledí do dále na rudý východ slunce.

(T.Vydra, VIII.A)

Ples zimních vloček

Je zima, venku mrzne jen praští, ale mně je dobře. Sedím u starodávných kachlových kamen, u nichž sedávali naše babičky a dědečkové. Zatopím si a slyším praskání dřeva. Připomíná mi to vánoční čas.

Pohlédnu z okna, vidím před sebou plno padajících bílých teček. Některé jsou větší, jiné zase menší, ale všechny mají jeden cíl: dopadnout na zamrzlou zem. Vypadá to, jako by se jedna vločka snažila chytit druhou. Připadají mi jako malé bílé víly, které tancují na nějakém zimním plese. Padá jich čím dál víc. Jako by je sháněli kamarádi nebo rodiče.

Stromy se kymácejí ze strany na stranu. Teď se venku honí snad všichni čerti a snaží se ty ubohé víly pochyťat. Jako mávnutím kouzelného proutku přestaly padat všechny vločky. Kde se vzala, nevím, ale najednou přiběhla srnka. Snad z lesa. Brodí se sněhem a kopýtká jí zapadají do hlubokých závějí. Vysokému smrku, který stál opodál, ztěžkly větve bílou peřinou. Jehličky jsou zmrzlé a pokryté ledem. Na střechách domů jsou bílé sněhové duchny, komíny mají vysoké čepice a z okapů visí dlouhé rampouchy. Jsou průhledné a průzračně čisté. Začalo svítit sluníčko a křupavý sníh se teď třpytí jako perly. Ráda se dívám na zimní krajinu. Všude je bílo, čisto a mně se chce rozeběhnout a skákat bosá do sněhu. Chtěla bych být jednou z těch sněhových vil, které šťastně tancují na sněhových závějích a není jim zima.

(P.Pelantová, VIII.A)

Kouzelná příroda

Ocitám se na zasněžených vrcholcích, daleko od hluku města. Žádné odpadky či hluk lidí. Jen já a ke mně promlouvající příroda. Neustále přemýšlím a jako zasněžená pozoruji omamnou záři krásně bílého a třpytivého sněhu. Vše ztichlo, i naklánějící se stromy, jen ta chladná vichřice je svobodná a jako by se mě ptala, jestli mám úctu k přírodě.

Jdu dál, promrzlá na kost, ale spokojená a pomalu kráčím k mohutným horám a záhadnému blankytně modrému nebi bez jediného mráčku. Připadám si jako v tom nejdívočejším snu. Občas zahlédnu nějaké to zvíře, lyžaře nebo chalupu. Začalo prudce sněžit, vločky tančí a odevzdaně padají do bílé peřiny sněhu.

Právě je poledne a slunce se ostře opřelo do zasněžených hor, sníh lehce taje a pomaloučku stéká dolů do údolí. Na březích vytvořeného potůčku se nepatrně objevují malinké krystalky, které neúnavně vrhají a odrážejí ty nejrůznější barvy na zemi. Na chvíli to vypadalo, že se příroda znovu probouzí k životu po náročné zimě, ale byl to jen dojem. Když slunce ztrácelo na síle a bylo vyčerpané, v tu chvíli jako by se zastavil čas. Vše se vracelo k zimní ledové pohodě.

Stmívá se a padá mlha, neustále sněží, nikde není nic vidět. Slunce ulehlo a je tmá. Přestává sněžit, vyjasňuje se. Za měsíčního svitu a záře miliónů hvězd se vracím šťastná domů. Opouštím s klidem v duši tuto nádhernou krajinu. Ráda sem chodím a vzpomínám, jak se v jednom okamžiku může změnit svět.

(Z.Gombosová, VIII.A)